

september 2005 i Danmark, vil man så respektere, at det bliver et nej? Eller vil man begynde at spørge, ligesom vi nu kan høre, at man lader meldingerne komme ind fra Frankrig – de kommer sikkert også fra Holland i de kommende dage – hvorfor i alverden den der befolkning, der i virkeligheden ikke har forstået en pind af, hvad der står i den her forfatning, egentlig har stemt, som den har? Der kan være mange årsager, finder man så frem til. Vil man gøre det samme, hvis det kommer til en afstemning, og Danmark stemmer nej?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg havde nær sagt, at problemet er lige omvendt af det, som fru Pia Kjærsgaard spørger om. For Venstre at se er det jo et problem, at der kan stemmes nej. Det er lige præcis derfor, vi har vores kampagne i gang for at skaffe et ja. Derfor siger det sig selv, som jeg har sagt flere gange, at der kan stemmes ja eller der kan blive stemt nej. Vi synes, det vil være en meget, meget vanskelig situation, hvis der bliver stemt nej fra dansk side, fordi vi i forvejen har fire undtagelser på meget, meget store politiske områder. Så det er svært at se, at vi kunne finde nye undtagelsesområder, som vi kunne bede om i forhold til EU-samarbejdet.

I øjeblikket er vi faktisk meget tæt på at være uden for store områder som økonomisk politik og beskæftigelsespolitik, fordi vi ikke er med i det monetære samarbejde, som kriminalitetsbekæmpelse, terrorbekæmpelse, fordi vi ikke er med i det retlige samarbejde, og også i forhold til udenrigs- og forsvarspolitik, fordi vi har en undtagelse der.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan da ikke se, at det er noget problem, at der kan stemmes nej, og jeg citerer direkte fru Charlotte Antonsen. Jeg må nok sige, at det med de seneste dages debat er lige før, Dansk Folkeparti siger: Fint, lad os få den afstemning den 27. september 2005. Vi er fuldstændig skræpsikre på, sådan som der står i vedtægterne, at har et land stemt nej, så er forfatningen død.

Men det lader til, som vi nu også kan høre fra fru Charlotte Antonsens side, at Frankrig da ikke skal tryne Danmark. O.k., hvis vi så tager den afstemning den 27. september, hvad så? For forfatningen er åbenbart ikke død, den er sådan lagt i dybfryseren, og det, vi godt kan have en

frygt for, er, at den bliver hevet op af den dybfryser og tøet op på et eller andet tidspunkt.

Det kan være, at Frankrig har stemt nej, at Holland har stemt nej, at Storbritannien ikke vil have afstemningen, og at Danmark måske stemmer nej, hvis vi får den afstemning. Hvordan er situationen så? Jeg må nok sige, at vi er meget tæt på at sige: Lad os så få den afstemning. For så har danskerne i hvert fald stemt nej, det forventer vi de gør nu, så lad os få den afstemning den 27. september 2005.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er nødt til at understrege, at EU-samarbejdet bygger på 25 suveræne nationalstater. Disse nationalstater bestemmer selv, hvordan de ratificerer. 10 lande har valgt folkeafstemninger, og man må gå ud fra, at alle 10 lande, men i hvert fald den danske regering, vil respektere det, hvad enten det bliver et ja eller et nej. Det er så som nævnt blevet et nej i to af landene.

Der har de to regeringer sagt, og det, vi baserer os på, er den melding, der er kommet til Danmark, efter at de to lande har stemt, at de ønsker, at ratifikationsprocessen fortsætter.

Vi har set, at den franske regering er gået af, og at de har fået en ny regering. Det viser jo, at franskmændene i hvert fald opfatter det sådan, at årsagen til nej skal findes i Frankrig – i hvert fald en stor del af forklaringen på det. Men det siger da sig selv, at til sidst skal man have 25 underskrifter på traktaten, så der vil aldrig komme til at eksistere en traktat, uden at der er 25 underskrifter.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg ved næsten ikke, hvor jeg skal starte henne. Jeg synes, at der er mange huller i det, som fru Charlotte Antonsen siger, men jeg kunne godt tænke mig at bede fru Charlotte Antonsen om at bekræfte noget. Nu har man været meget inde på, at i Frankrig vidste de ikke, hvad det var, de stemte om. Det er så én ting. Meningsmålinger i Spanien har vist, at ni ud af ti spaniere ikke vidste, hvad forfatningen handlede om, og de stemte ja. Giver det ikke stof til eftertanke?

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Der er meget, der giver stof til eftertanke i denne tid. Som jeg indledte min tale med at sige, fordi